

Bemærkninger

Til nr. 1, 2 og 5

Ændringsforslag nr. 1, 2 og 5 er ændringer som konsekvens af ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 3

Ændringsforslaget indebærer, at bagatelgrænsen på 2.000 kr. udgår.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 4

Ifølge ændringsforslaget til ny affattelse af forbrugeraftalelovens § 25, stk. 2, finder den foreslåede generelle regel i stk. 1 om længste bindingsperiode og opsigelsesvarsel ikke anvendelse på aftaler om leasing af biler og abonnementsaftaler om kulturelle begivenheder, hvorved forstås eksempelvis abonnementer til teatre og teaterforeninger og årskort til zoologiske haver og forlystelsesparker. Undtagelsen vil gælde, uanset hvilken pris der skal betales i henhold til den pågældende aftale. Herudover finder den generelle regel i stk. 1 heller ikke anvendelse på aftaler om internetbaserede domænenavne med tilhørende webhotel (forstået som en eller flere webservere, hvor forbrugeren kan tilmelde en hjemmeside, som så bliver tilgængelig på internettet) og serviceydelser, der indgås for 1 år ad gangen, når den samlede årlige pris ikke overstiger 750 kr.

Samtidig forslår forslagsstillerne, at lovforslagets bestemmelser om generelle undtagelser for løbende forbrugeraftaler af henholdsvis mindre økonomisk værdi og betydelig økonomisk værdi udgår.

Til nr. 6

Ændringsforslaget indebærer, at særreglen om aftaler om løbende levering af varer eller tjenesteydelser, der overstiger en værdi af 20.000 kr., udgår.

Socialdemokratiet henviser som begrundelse for ændringsforslag nr. 6 til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 4.

SF bemærker som begrundelse for ændringsforslag nr. 3 og 6, at såvel den foreslåede bagatelgrænse som særreglen om aftaler af betydelig værdi ikke imødekommer lovforslagets egentli-

ge hensigt, nemlig at forbedre forbrugerbeskyttelsen ved ikke at fastnagle forbrugerne i lange bindingsperioder. Retten til lange bindingsperioder skal uanset aftalens pris ikke være en mulighed. Den foreslåede undtagelse i lovforslaget, der undtager aftaler under 2.000 kr. årligt, er problematisk, da mange forbrugeraftaler netop er under dette beløb. Dermed vil lovændringen kun tilgodese en meget lille andel af aftalene (dem, der overskrider 2.000 kr.) og dermed ikke forbedre forbrugerbeskyttelsen generelt. Yderligere kan denne bagatelgrænse give anledning til, at erhvervsdrivende vil fastsætte prisen lige under 2.000 kr. for at sikre, at forbrugeren bliver fastholdt i 1 år. Derfor ønskes bagatelgrænsen fjernet. Ligeledes giver det absolut ingen mening i forbrugerbeskyttelsesøjemed at undtage aftaler over 20.000 kr. Netop ved indgåelse af disse aftaler, hvor forbrugeren udskriver et større beløb, bliver denne samtidig dårligere stillet. Derfor ønskes denne særregel også fjernet fra lovforslaget.

Til nr. 7

Det foreslåede stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til § 2 i lovforslaget.

Baggrunden for det foreslåede stk. 2 er det særlige forhold, at en stor del af de danske tv-seere i de kommende 2-3 år står over for et teknologiskift, som medfører ikke ubetydelige meromkostninger for den enkelte forbruger, sammenholdt med de tilkendegivelser, der under Retsudvalgets behandling af lovforslaget er modtaget fra tv-distributørerne om lovforslagets betydning for forbrugeraftalerne på dette område.

Det foreslås at indføre en undtagelse for tv-området i en tidsbegrænset periode indtil udgangen af 2011.

Formålet med ændringsforslaget er at muliggøre, at der på tv-området i en 2-årig overgangsperiode i forbindelse med digitaliseringen i november 2009 og overgangen til MPEG-4-standarden ved årsskiftet 2011-12 vil kunne indgås aftaler, hvor forbrugeren kan bindes i en længere periode end 6-7 måneder, når der stilles modtageudstyr til rådighed for forbrugeren. Dette vil lette teknologiskiftet for de forbrugere, der af økonomiske årsager lettere vil kunne betale for det nye modtageudstyr over en længere periode.